

Kažu da Bog one koje vole dariva talentom. Život potvrđuje da od Boga izabrane osobe uvek nose više od jednog talenta.

Toj grupi pripada i dr Nada Korać, redovni profesor na Poljoprivrednom fakultetu Departmanu za voćarstvo, vinogradarstvo, hortikulturu i pejzažnu arhitekturu, kojoj je osim vinove loze, za koju važi kao vrsni stručnjak, bliska i umetnost. Dr Nada Korać dugo se nosi mišlu da izda zbirku pesama na temu grožđa.

Opevala ga je u brojnim pesmama za odrasle, ali planira da objavi i zbirku sa pesmama namenjenim deci. U želji da sama ilustruje knjigu, za šta joj je potrebno vreme, ovaj svoj naum odlučila je da odloži do penzije. U međuvremenu, evo njene dve pesme, kojima je završila obraćanje prisutnima na prijemu „Probu u čast i slavu Fruškogorskog vinogorja“, koji je priredio gospodin Milorad Milošević, povodom praznika srpske pravoslavne crkve Preobraženja, kada se obeležava i Dan rođenja rimskog cara Markusa Aurelijusa Probusa.

Probus

Fruškogorsko vinogorje pamti rimska doba
po imenu vladara, slavnog cara Proba.
Taj potomak Bahusa uvek žedan vina,
za vojnike smislio je zanimanja fina.

Šta dokoni vojnik bez rata da radi?
Pa naravno mladi vinograd da sadи!
Lenstvovanja nema između dve bitke,
kopaj, reži, plevi i postavljam pritke.

Kad vinograd prorodi nagrada ga čeka.

Od prevrelog soka nema boljeg leka,
za uboje, rane, žuljevite ruke.
Bokal rujnog vina ublažiće muke.

Tako brdo Glavicu blizu Rume grada
oplemeni lozica rodnih vinograda.
Pa poteče vino rumeno i belo
proslavi se pijanstvom fruškogorje celo.

Ova priča nema mnogo srećan kraj.
Zbog vina je Probus otiš'o u raj.
U pijanstvu vojnici ubiše vladara,
veseli i pijani sahraniše cara.

Vino

Rajski nektar, zvani vino
vekovima čovek piye
o postanku ovog pića
istorija tajnu krije.

Baš slučajem pukim davno
otkrili je naši preci,
u amanet to otkriće
ostavili svojoj deci.

U knjigama vinskim lepo
opisana mudrost cela:
grožđe bereš, muljaš, cediš
sok za dobra vina bela.

Ako crno vino ljubiš
ti se drži slične šeme:
beri, muljaj al' ostavi
pokožicu, sok i seme.

U pomoć ti odmah stižu
mala, smešna, vredna bića,
kvascima ih ljudi zovu,
bez njih nema dobrog pića.

Šećer jedu danju noću
svakog ih je trena više,
a u podrum kada uđeš,
na vino ti već miriše.

Krčka, kipi i pulsira,
od napora podrum stenje,
mutni sok se brzo menja,
to se zove - burno vrenje.

Prođe bura, sve se stiša,
izbistri se novo vino;
još pričekaj mesec koji
da dobiješ piće fino.

A u duge zimske dane
kad te slomi umor, tuga
čašu punu ti natoči
u VINU ćeš naći druga.